

MEZŐSÉGI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI KÖZLÖNY.

Előfizetési árak:
 Egész évre 6 korona — fillér.
 Fél évre 3 korona — fillér.
 Negyed évre 1 korona 50 fillér.
 Egyes szám ára — korona 24 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó:
DR. HAJDUDÉZSŐ
 ÜGYVÉD, MOCS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Mocs.
 Hirdetéseket mérsékelt díjszabás szerint közöl
 a kiadóhivatal.
 Kéziratot vissza nem adunk.

MEGJELENIK MINDEN MÁSODIK VASÁRNAP.

Mezőségi actio.

I.

Mióta alkalma van a mezőségi újságolvasó közönségnek lapunk felett rossz vicceket gyártani, bocsánat a kifejezésért, de szellemi tekintetben egyebet nem kapisgáltunk — azóta sok mindenféléről irtunk már, a mire ennek az átkozottul szegény, elhagyatott, kulturálatlan Mezőségnek szüksége volna. Szinte már magunk is banalisnak, megmosolyogói valónak tartjuk, ha nem volna olyan elszomorító dolog, hogy irunk, irunk és harmadszor is irunk s mindezen írásaink úgy pattannak le a mezőségi közönség közönyös lelkéről, mint a falra hányt borsó. Csoda-e hát, ha elkeseredünk? Csoda-e, ha kedvetlenül fogunk tollat, a midőn íráshoz fogunk? Csoda lesz-e, ha egy szép napon megunjuk ezt az igazán gálamunkát s letesszük a tollat. Mert le fogjuk tenni, mert le kell tenni! Légüres térben a hang nem terjed — s reájöttünk, hogy a mezőségi társadalom ilyen légüres tér, a melyben hiába puffogatunk Uchatius ágyukkal is, még sem hallaná meg akár csak bágye Nyikuláj is.

Másképp gondoltuk, nagyon másképp,

a midőn fölvevük a tollat. Nem hittük, nem hihettük, hogy ennyire eredménytelen lesz minden munkánk, minden törekvésünk. Reméltük, hogy sikerül legalább 10—20 embert zászlónk alá toborzani, a Mezőség ügye iránt lelkesedésre kelteni, a kik a munkában társunk lesznek s a kikkel sikeres actiot indíthatunk. Reméltük erősen, hogy ezzel a 10—20 emberrel aztán vállvetve kilódíthatjuk százados közönyéből és eltespedéséből a Mezőséget, ennek társadalmát s megindíthatjuk azon az uton, a mely a kulturális és gazdasági uthoz vezet. Reméltük, hogy a mezőségi magyar ember jó akaratú, érdeklődéssel kíséri vállalkozásunkat s elhallgatnak a kicsinyes érdekek s egyek fogunk lenni egyben: — a magyar kultúra megteremtésében és fejlesztésében.

Ma már ezt nem reméljük, nem tudjuk remélni. S a ki egyszer hitét valamiben elvesztette, annak lelkét tulvilági jussok ígéretésével nem teremti újra földi halandó. Ahhoz valami egyéb kell. Valami egyéb, a mely kiragadja hitetlenségéből s megmutassa neki, hogy van Isten az égben — van igazság a földön s a nemes, igaz eszmék nem enyésznek el, hanem kérlelhetet-

lenül haladnak a megvalósulás, a győzelem, a siker felé. Ezt az egyebet, hiába keressük a Mezőségben.

Mi már olyanok vagyunk, mint a szárnya szegett madár, nyögjük szomorú és egyhangú nótánkat, de repülni nem tudunk.

Nagyon valószínű, hogy a „Mezőségi Hírlap“ rövidesen beadja a derekát.

Nem azért, mintha a lapszerkesztés anyagi részével nem tudnánk megküzdeni, mert ez szóba sem jöhet, de a mezőségi közönyt és nemtörődömséget nem tudjuk elviselni. Valósággal malomtaposó munkát végzünk, forgunk körbe, de nem haladunk előre egy tapodtat sem.

Hogy azonban láthassa az a néhány ember, a ki bennünket figyelemre méltatott, hogy nem afféle gerinctelen szervek voltunk, hanem telve étellel és eszmékkel — elmondjuk, hogy miként fogtuk fel hivatásunkat s elmondjuk — mintegy hattyudalként — a mezőségi actio tervét, a melynek megvalósítását tűztük elénk végső célul.

Az actio eszméje nem új, de a legközelebbi idő megmutatta, hogy nagy sikereket lehet egy jól szervezett actioval elérni. Csak a székely actiora

„Mezőségi Hírlap“ eredeti tárcája.

„Isten veled!“

Verőfényes szép idő volt,
 Mikor elbucsuztam tőled
 S ajkam halkan azt rebegte
 „Barna szép lány, Isten veled!“

Ablakod alatt ott állok;
 Pár perc múlva el kell menni.
 — Oly sok mondani valóm volt —
 S nem jutott eszembe semmi!

Nézzük, nézzük egymást hosszan,
 Szótalanul mind a ketten, —
 Mig úgy látom, mintha könnyecsep
 Csillant volna meg szemedben.

Oh, ne mond, hogy nem jól láttam!
 Mert mig e világon élünk,
 Nekünk árva poétáknak
 Illuziókra van szükségünk.

Délbábos csalfa ábránd
 Életünknek édessége.
 Isten veled! — Egy farsangi
 Szép álomnak immár vége. . .

Gr. L. O.

Otthon.

Hosszu idő multán újra fölkereslek,
 Pihenő tanyája elfáradt lelkemnek —
 Kicsiny kis erdőcske.
 Megjöttek lakóid: a károgó varjak,
 A zümmögő méhek, daloló madarak
 S a trillázó szöcske.

Mikor itt hagytalak, csendben voltál, csendbe.
 Hej de a szívem volt akkor zajjal telve!
 Változott az idő:
 Mit egykor szívemben, a zajt benned lelem,
 Mint egykor te valál: csöndes most a lelkem,
 Csöndes, mint temető.

Lepereg előttem, mint egy kedves álom,
 Boldog gyermekkorom, rövid ifjuságom —
 Elmult boldogságom.
 S mint röpke pillangó száll le képzeletem,
 Minden kis emlékre s édesen megpihen
 Minden kis virágon.

Régen volt, mikor itt játszottunk bujocskát,
 Faragtunk bürökből játék vizipuskát,
 S fűzfából sipolót. . .

Mikor itt e fába bevágtuk a nevünk,
 Mikor ama fáról szarkatojást szedtünk,
 Bizony már régen volt.

Itten olvasgattam, a hol mostan fekszem,
 Itten ábrándoztam, itten építgettem
 Tündér légvárakat.
 Itten daloltam el az első nótámat,
 Itt, mikor lelkemet emészté a bánat —
 Sirtam ki magamat. . .

Tavaszi volt. Tavasz volt, miként a szívemben.
 Én amottan ültem, ő pedig mellettem
 Szótlanul, csendesesen.
 Csókokkal beszélgettünk. . . vaj, jut még eszébe?
 Mámortól boldogan sugtam a fülébe:
 „Szeretlek édesem!“ —

Eddig van, mese volt. Ami ezután jött:
 A rideg valóság, — hagyjuk ezt az időt,
 Nem érdemes szóra.
 Lepereg előttem, mintegy édes álom,
 Boldog gyermekkorom, rövid ifjuságom, —
 Elmult boldogságom.

H. D.

hivatkozunk, a mely eredményeket produkált, hogy a Mezőség 100 év múlva sem lesz ott, a hol most a székelység.

Ehhez hasonló actiot reméltünk indítani és pedig kulturális és gazdasági actiot.

Legközelebbi alkalommal fogjuk részletesen előadni a mezőszégi kulturális és gazdasági aktio tervét.

Nemtörődömség.

Nem akarunk senkivel szemben szemrehányást tenni, csupán leszögezzük, hogy a Mocson f. é. április 26-án megtartott méhészeti előadás sovány érdeklődés mellett folyt le. A megjelentek között épen azt a társadalmi elemet nem láttuk, melynek érdeke is, kötelessége is lett volna, hogy a kínáló legkedvezőbb alkalmat megragadja és az elenyésző csekély befektetést kívánó jövedelmi forrás után kinyujtsa kezét. Nem hivatásunk, hogy a szakszerű méhészet óriási előnyeit itt feltárjuk, csupán annak kijelentésére szorítunk, hogy édes hazánk nagyterületén egyetlen hely az erdélyi mezőség, hol az annyi szorgalommal összehordott édes mézért a dolgos méhikék halálával fizet a parasztkasok tulajdonosa. Idáig még menthető volt a mezőszégi méhészek kegyetlensége, mert nem részesülhetett népünk felvilágosító előadásban, szakavatott egyén utmutatásában, de április 26. után már utálatos bűn, ha ez év őszén a mézszüret idején halomra gyilkolja népünk Isten legszorgalmasabb teremtményeit. Hanem ne zokogjunk. Mezőszégi tempó a nemtörődömség. Hozzá vagyunk szokva, hogy népünk az opium-szívók egykedvűségével néz végig minden dolgot, mi épen azért történik meg néhanapján, hogy a lecsukott szempillákat felnyissa s az ide fekdőtt sűrű ködöt átörje. E tekintetben régóta vannak sajnálatos tapasztalataink. A len és kender kikészítő tanfolyam még tragikusabb sorsban részesült, mint ez a mostani. Azt is kidobták, mindenféle formában közhirrettették s az eredmény mégis az volt, hogy a megnyitáshoz nem gyűlt össze 15 — írva tizenöt — jelentkező. És most az összetársulás kapcsán megvillan a gondolat, hogy a nemtörődömség verte vidékünkön, milyen kilátásai lesznek a közelgő népművelő akciónak. Tudjuk ugyanis, hogy a székel nép után a mezőszégi népet kívánja talpra állítani az állam. Az a terv, hogy a mezőség is az ő elmaradott, koldus népével megizlelje a magyar állam kezéből nyújtott falatot. Talán csak nem kell azt magyaráznunk, hogy a népművelő művellet nem pénzkiosztásban fog kicsúcsorodni. Nem kedves mezőség. A sült galamb csak a példabeszéd szárnyain röpköd. Kereset források nyitása, jövedelmet, megélhetést kínáló keresetágak megteremtése a cél, abban a reményben, hogy a kezébe adott kanállal a mezőszégi nép is el tudja fogyasztani a feltálat esését. De ki még arra is röst, hogy az éléskamráig megtegye az utat, az ilyen hűlt száju halandónak nem való a támogatás. A közöny, a nemtörődömség idelepedett s fárasztóan nehéz munkát kell annak végeznie, ki szétverni, szétzuzni szeretné ezt az évszázados megkövesedett réteget.

A sok kezdet, de meddőségével hivalgó kísérlet nem sok sikert jósol. És ennek bárhol, bármiben keressük is az okát, csak

abban tudunk megállapodni, hogy a mezőszégi népnek élete nem öntudatos, munkás élet, hanem vegetálás. Megszokta már a szükségét, a nyomorúságot s már apái feladtak a reménnyel, hogy jobb sorsuk legyen az unokáknak, mint milyen az övék volt.

A mezőszégi társadalomra itt fontos teendők várnak. Életkedvet s egy jobb jövőbe vetett remény vágyát kell beplántálni a mi népünk lelkébe. Hadd legyen valahára öntudatos, törekvő élete, s hadd tudja meg, hogy többet kell várnia, követelnie e fakó világtól, mint állatának, mely táplálékát udvarán fogyasztja. És itt ismételtén kijelentjük, mit annyiszor hangoztattunk, hogy a mezőszégi nép lelki elmaradottsága, kiáltó szegénysége arányos a vezető elemek nem-bánomtségával. Ha mindazok, kiknek Isten arra tehetséget adott, tanácsos, szorgalmazással s különösen példával hatnának a népre, hamarosan alább hagyna a közöny, a nemtörődömség. Addig azonban maradni fog minden a régi.

Papság, tanítói kar, körjegyzők, gazdasztek s különösen a független birtokosság, de sokat tehetne, hogy a mezőszegen is új élet éledjen a régi nyomok felett. S menyire kívánatos, hasznos és minden esetre eredményes is lenne, ha e képzett s a mezőszégi nép nyomorával, körülményeivel ismerős tábor valahol, valami anket félére évente bár egyszer-kétszer összejönne. Ez olyan feladat, mit egy-két ember szorgalmazhat, de csak tömörülés és egymáshoz közeledés valósíthatna meg. Tegyük hát valamit az Istenért, hogy talpra állítsuk azt a szegény népet, mely vezetés, irányítás nélkül azért sem tud lelkesedni, mi javát szolgálja.

Széljegyzetek.

Egy pár szó a mocsai zsidó templom építéséhez. Ugy beszéltek, hogy a mocsai zsidó vallásu honpolgárok rituális fürdőt, aztán templomot akarnak építtetni s legvégül meg akarnak alakulni önálló hitközséggé. Szándékosan írtuk így a sorrendet, mert ilyen sorrendben akarnak haladni. Hogy miért ezen sorrendben, azt ami véges elménkkel nem tudjuk megfajteni. Mert, ha valaki építeni akar valamit, akkor az alapon kezd, a falakon folytatja és a tetővel végzi. A zsidó hitközség, ha valamit akar kezdeni, akkor az első lépésnek kell lenni, hogy az önálló hitközséget megalakítsák.

E célból az egész vidéket meg kell nyerniök a maguk részére, mert az a néhány család, amely Mocson van, nem képes egy hitközséget fentartani. Ez azt hiszem, hogy nem is volna nehéz. Ha így a hitközség annak rendje-módja szerint megalakult, tehát meg lesz a fundamentum, — feltétlenül a templom építésének kell követnie. E felett még vitatkozni sem lehet, de nem is szabad, mert hisz Istent még sem a rituális fürdőben dicsérik; már pedig ez az első! — Valljuk csak meg őszintén, más lelki hangulattal és ájtatossággal lépünk be egy szép, méltóságos templomba, mint egy közönséges házba. Tehát először a lelki tisztaságnak kell szentélyt állítani, s ha ez meglesz, jöhet a fürdő, amely a testi tisztaságra ad alkalmat. Avagy oly nagy szükségünk van a mocsai zsidóknak a fürdőre, hogy nem várhatnak vele?!

HIREK.

Mocs, 1908. május hó 10.

— **A mocsai járásbiróság.** A nagyszámu érdeklődőknek tudomására hozzuk, hogy Gaál Gyula országgy. képviselő ur értesített bennünket, hogy a járásbiróság építkezési ügyének utána fog nézni, s a legpontosabb adatok megszerzése után, egész biztos eredményről fogja a Mezőség közönségét értesíteni. Egyben biztosítja a Mezőszégeket, hogy Mocsnak, mint a Mezőség központjának érdekét, fenállását, fejlődését és virágzását töle telhetőleg elő fogja mozdítani, a mint ezt eddig is tette. Kérjük tehát mi is az érdeklődőket, hogy a válasz megérkeztéig türelemmel legyenek.

— **Személyi hírek.** Bűrján Endre m. kir. csendőrszázados, ki a honvédelmi miniszterium megfelelő resszortjába van beosztva, a napokban Budapestről családjával együtt körünkbe érkezett. Családjával együtt özv. Hosszu Teofilnének szívesen látott vendége.

— **Dr Csiki József** szolgabíró két heti szabadságáról, melyet Kolozsvárt töltött, a napokban vissza tért.

— **Gróf Logothetti Areszt** közigazgatási gyakornok a közelben foglalta el állását a mocsai járási főszolgabírói hivatalnál. Szívöböl üdvözljük körünkben s erős a reményünk, hogy kedves személyében magunk részéről szíves munkatársat nyertünk a mezőszégért folytatott munkánkhoz.

Gyász istentisztelet. Bold. Hosszu Teofil halálának évfordulóján f. ápr. 27-én a mocsai plebánia-templomban gyászmise volt, melyen övéi közül özvegye szül. vajasdi Ajtány Judith és unokája Bocskor Irma vettek részt.

— **A református püspök Sepsiszentgyörgyön.** Kenessey Béla református püspököt a sepsiszentgyörgyi református kollegium előjárósága felkérte, hogy az ifjuságnak a zászlóját, melyet a kerületi tornaversenyen első díjjal tüntettek ki, avassa fel. Kenessey legnagyobb készséggel jelentette ki, hogy a kívánságnak, amint csak teheti, eleget tesz.

— **Méhészeti előadás.** Mint lapunk megelőző számában is jeleztük Nagy János méhésztanár f. é. április 26-án Mocson szakszerű előadást tartott. Formális előadását az nap délelőtt 9 órakor tartotta meg, de kora reggeltől a késő délutáni órákig állott a közönség rendelkezésére, hogy bárkinek ki e tárgyban hozzá fordul, utbaigazításait, tanácsait szíves készséggel megadja. Magunk részéről csak sajnálni tudjuk, hogy az oly élvezetes és közvetlen előadást aránylag kevés számu közönség hallgatta. Lapunk más helyén tesszük szövé ezt a nemtörődömséget s most csak annak kijelentésére szorítunk, hogy méhészkedésre alkalmasabb vidék aligha van valahol, mint ami mezőszégünk. És ha ehhez ami népünk valami módon kedvet kapna, a megélhetés gondjai rohamosan lefokozódnának. Erős a reményünk, hogy valaki jó példát mutat e tárgyban s az oly jövedelmező és kedves foglalatosság tért hódít, a mi fakó országunkban is.

— **Rendkívüli status-gyűlés.** Az erdélyi róm. kath. status május 14-én rendkívüli közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyát főleg a nagyalmási, a bajomi és a radnóti uradalmak bérletének kérdése fogja képezni. Az igazgató-tanács határozata értelmében a három uradalom külön-külön kerül bérbeadásra, de mindegyiket, mint önálló egészet, csak egy ember bérelheti.

— **Értekezlet.** A mocsai ref. egyház leltári átvételét Herepey Gergely kolozsvári ref. esperes április 24-én eszközölte. A néhai ref. lelkész özvegye s a beszolgáló Lőrinczy Gábor magyarkályáni lelkész volt jelen a presbiterekkel együtt az átadásnál, illetve az átvételnél. Ennek megtörténte után a főszozolgabírói irodában bizalmas értekezletre jöttek össze a mocsai ref. egyház vezető emberei, hol a papválasztás előkészületeit beszéltek meg, mint halljuk a jelölt mellett is állást foglaltak. A jelekből ítélve a választás sima lefolyású fog lenni, mert a vezetők és hívek óhajta teljesen fedi egymást.

— **Gazdasági szakértők az erdélyi részeken.** A m. kir. földmivelésügyi miniszter birtokrendezési ügyekben gazdasági szakértőül a következőket jelölte ki Kolozsvármegye területére: Báró Bánffy Ernő kolozsborsai, Leszay Ferenc magyargorbói, Szentiványi József farnosi, Gallus Viktor gyalui, Velits Zoltán mezőörményesi, báró Bornemisza József ókereszturi, Lykó Lajos septéri, Hatfaludy Ferenc hidalmási, Palló Imre kolozsi, Ajtay Géza magyardombi, Forró Géza ujjfalusi, Szentkirályi Ákos, Cséser Lajos, Tokaji László, Pavlik Sándor, Szász István kolozsvári, Mátyás Ferenc bánffyhuuyadi, Wagner Márton tekei lakókat.

— **A májusi bérmlások.** Gróf Majláth G. Károly, erdélyi r. kath. püspök május elején kezdte meg bérmlautját. Tekintettel azonban a püspök gyöngékedésére, a bérmlás szentségét nem mindenütt Majláth fogja kiosztani, hanem megbizta dr. Lányi József felszentelt püspököt, aki helyette ezt a szertartást végezni fogja. Majláth csak székhelyén és Kolozsvárt fogja személyesen kiszolgáltatni a bérmlást, ahová május hó 14-én tartandó rendkívüli státuszgyűlésen való elnöklésre leérkezik. A bérmlást május 17-én fogja kiszolgáltatni.

— **Tűzoltó majális.** A mocsai önk. tűzoltóegylet május hó végén majálist rendez. Kedvező idő esetén a szabadban, ellenkező esetben az Aranyfácán termében tartják meg. A meghívókat közelebből bocsátják ki.

— **Gyűlés.** Mocs közég képviselőtestülete f. május hó 2-án a körjegyzői irodában gyűlést tartott. Gyűlés tárgyát az 1907 évi községi számadások átvizsgálása képezte.

— **Feloldott zárlat.** A mocsai sertéspiacra vonatkozó zárlatot az illetékes hatóság feloldotta. Május 5-én már volt sertéspiac. Az árakban tetemes esés észlelhető. Kapcsolatosan jegyezzük meg, hogy a juhvásár elég forgalmas volt, különösen a felhajtást tekintve. Az árak azonban itt is nyomottak, mondhatni tulságosan alacsonyak voltak.

— **Sertésvész Kolozsvárt.** Április hó 23-án Kolozsvár belterületén egy nagyobb állományu sertéstelepen a sertésvész boncolás útján megállapított, minek következtében az előírt zárlati intézkedések fogatosítottak s a sertésvágások betiltattak.

— **Magyar címer az elemi iskolákban.** A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter az 1907. évi XXVII. t.-c. 17. §-ában megállapított nemzeti jelvények közül a magyar címer kiüggasztését az iskolák tantermeiben a napokban elrendelte, mivel azok már elkészültek és szétküldettek. Együttal azon iskolákban, ahol az V. és VI. osztály is van, kiüggasztja a magyar nemzeti himnusz szövegét és hangjegyeit tartalmazó falitáblát is, amely hivatva lesz, hogy a gyermekek lelkében a magyar hazához való ragaszkodás szellemét és a magyar nemzethez való tartozás tudatát kitejlessze

és megerősítse. A miniszter a többi nemzeti jelvények elkészítéséről is gondoskodott már.

— **Májusi vecsernyék.** A mocsai plebániatemplomban május minden napján délutáni 6 órakor májusi vecsernyét tartanak.

— **Uj állami iskola.** Vettük az értesítést, hogy Berkenyes mezősegi község hováhamar állami iskolát kap. Csak azt szeretnők, ha a terv kivételét is mentől előbb közzétehetnők. Fontos kulturális és nemzeti missziót fog az említett községben megoldani, eltekintve attól, hogy az iskolázás előnyeivel ismerős berkenyesi magyar szülők nem kénytelenítettnek gyermekeiket a négy kilométer távolságu Magyarfráta községbe küldeni.

— **Madarak és fák napja.** A kultuszminiszterium rendeletéből május elsején az iskolák vezetői növendékeiket a madarak és fák védelmével kötelesek megismertetni. Mocson az állami iskola növendékei tanítóik vezetésével a szabadba rándultak ki, hol megfelelő oktatásban részesültek. Vajdakamaráson május 3-án az áll. iskola helyiségében tartották meg e napot, melyen Fülöp Mihály és Gál Ödön tartottak előadást a madarak és fák hasznáról, — védelméről.

— **Változás.** Még pedig ránk mezősegiekre nézve nem valami előnyös. Arról van ugyanis szó, hogy a Kolozsvárról Apahidára reggeli 6 óra 50 perckor érkező gyorsvonat május 15-től kezdődőleg Apahidán nem áll meg, de meg áll Kolozs-Kara állomásnál. Ez lehet előnyös Kolozsra meg a fürdőző vendégeknek, de semmi esetre a mezősegi utazó közönségre. Ha tekintetbe vesszük, hogy egy óriási és Apahida m. á. vasutállomásra gravitáló vidék ennyi előnytől is elesik, csakugyan elzenghetjük, hogy a szegényt még az ág is huzza. Rezignáltan ugyan, de beletörődünk ebbe is. Hiszen ennél nagyobb gondjaink is vannak. Ha majd Budapest felől jövünk, Kolozsváron szállunk a gyorsról, ha pedig Brassó felé óhajtunk robogni, elkocogunk Kolozs-Kara állomásra. Nekünk mezősegieknek így is jó lesz; mi békésen megalkuszunk a viszonyokkal.

— **Háziipari kiállítás Szamosujváron.** A földmivelésügyi kormány segélyével Szamosujváron a kolozsvári kereskedelmi és iparkamara által a város hozzájárulásával rendezett és 6 hónapig tartó szalmafonó háziipari téli tanfolyam bezárása a kamara képviselőjének, a városi tanácsnak, a Tulipán szövetség, Magyar Védő Egyesület ottani vezetőségének és számos érdeklődőnek jelenlétében folyó hó 26-án vasárnap délelőtt díszes ünnepség keretében folyt le.

Az ünnepély iránt érdeklődők a városi vigadó nagytermét zsufolásig megtöltötték.

Vargha László kamarai jegyző nyitotta meg az ünnepélyt. Ismertette a tanfolyam történetét. Buzdította a növendékeket, hogy azt a sok szép tudást, a mit a tanfolyamon tanultak továbbra is szorgalmasan folytassák, amit annál könnyebben tehetnek, mivel a földmivelésügyi miniszter részükre közös használatra 2 db. szalmafonat varrógépet engedélyezett. A tanfolyamon 45 rendes növendék vett részt, akik szalmából, raffiából, hársból stb. szalmakalapok és más szükségleti és dísz tárgyak készítésében lönnek kiképezve. Ezen kívül a tanítónő saját szorgalmából rendkívüli hallgatók részére fadaragászati, női ruha szabásati stb. kurzust is létesített csekély díj ellenében az esti órákra. E kurzuson 16 hallgató vett részt.

A tanfolyam költségei 1800 K ruhtak, mely összeget a földmivelésügyi kormány bocsátotta rendelkezésre. A város pedig a tanfolyam céljaira szükséges helyiségeket bocsátotta rendelkezésre, továbbá hordozta a fűtés, világítás és kiszolgálás költségeit.

Mindezen tényezőknek anyagi és erkölcsi, továbbá a Magyar Védő Egyesületnek erkölcsi támogatásáért köszönetet mondott a kamara képviselője. A hallgatók bizonyítványait kiosztotta. Majd átadta a tanítónőnek fáradhatatlan ügybuzgalma és kiváló szorgalma elismeréséül a földmivelésügyi miniszter 100 K és Szamosujvár városa 50 K álló jutalomdíját s ezzel a tanfolyamot befejeztnek nyilvánította.

Tarcsy Jolán tanítónő meleg szavakban mondott köszönetet úgy a jutalomdíjakért, valamint azért, hogy működésében az érdekeltek tényezők megfelelően támogatták. Buzdította növendékeit, hogy haladjanak tovább is azon az uton, amelyet ő nekik megmutatott, illetve gyakorolják szorgalmasan a tőle tanultakat, mert csak azzal hálálhatják meg némileg azt a sok jótéteményt a miben részesültek, hogy ha az általuk eltanult háziipart szorgalmasan folytatják. Majd a hallgatók érdemjegyei kihirdetése mellett a bizonyítványokat osztotta ki.

A növendékek sorából Hogyai Anna mondott köszönetet a tanfolyam létrehozóinak és a tanítónőnek keresetlen szavakkal s hálájuk jeléül virágcsokrot nyújtott át. Társnői nevében ígérte, hogy azt a sok szépet és hasznost, amit a tanfolyamon tanultak, tovább is folytatni és fejleszteni fogják.

A Magyar Védő Egyesület képviselőjében Dömötör János igazgató méltatta a tanfolyamot. Különösen kiemelte a tanítónő kiváló szorgalmát és ernyedetlen buzgalmát, némi elismeréséül átnyújtotta neki a védőegyesület által részére megszavazott 50 K jutalomdíjat. A hallgatókhoz pedig buzdító és lelkes beszédet intézett s arra hívta föl őket, hogy az eltanult és igen hasznos háziipart tovább is szorgalmasan folytassák s a Védő-Egyesület gondoskodni fog arról, hogy az általuk készített cikkek megfelelő piacot is találjanak.

Végül Todorffy Lukács polgármester a város nevében köszönetét fejezte ki úgy a földmivelésügyi kormánynak, mint a kereskedelmi és iparkamarának a tanfolyam létesítéséért, arra kérte a kamara képviselőjét, hogy a város mélyen érzett háláját juttassa el illetékes helyre. A hallgatókat pedig figyelmeztette, hogy a tanultakat szorgalmasan folytassák. A jelenlevőket meghívja a növendékek által készített tárgyakból rendezett s folyó évi május 1-ig nyitva tartandó kiállítás megnyitására, illetve megtekintésére.

Meglepő látványt nyújtott a növendékek által készített 3000 darabon felüli szalmakalapból, butorziati cikkek, háztartási tárgyakból stb. izlésesen csoportosított s két nagy teremben elhelyezett kiállítás. A kiállított tárgyak összértéke a 8000 K összeget tuhaladja. A rendkívüli hallgatók fadaragászati munkája, a különféle kötött gombok stb. külön csoportot foglalnak el és mintegy 1000 kor. értéket képviselnek.

A kiállítás rendezése ismét a fáradhatatlan tanítónő érdeme, aki nagy tudásával, határtalan szorgalmával és ernyedetlen buzgalmával a legnagyobb foku elismerésre méltán rá szolgált.

Nézetünk szerint az a leghelyesebb módja a nép boldogulása elősegítésének és a kivándorlás csökkentésének, ha az arra alkalmas egyéneket háziipari foglalkozás eltanu-

lásához juttatjuk és az így készített cikkek forgalmazását elősegítjük, azért csak helyeselni lehet úgy a földmívelési kormány, mint az iparkamara eljárását akkor, midőn a házi iparnak tanfolyamszerű terjesztésére törekszik és a nép gyermekeinek olyan hasznos foglalkozást taníttat el, amelynek üzésével keresethez jutva, sok családfő anyagi helyzetét megkönnyíti. Minél több és minél változatosabb tanfolyamot létesítenek az illetékes tényezők, annál inkább elősegítik és könnyebbé teszik a szegény nép részére a megélhetést.

Napidíjas kerestetik. A mocsai kir. adóhivatalhoz, azonnali belépésre, 2 korona napidíj mellett egy jó írásu írások felvételik. Jelentkezni lehet a m. kir. adóhivatalnál Mocs.

Szám: 275—908 vhtó.

Árverési hirdetmény

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a mocsai kir. bíróság 1907. V. Sp. 778/4 sz. végzése következtében dr. Hajdu Dezső mocsai lakos ügyvéd által képviselt Gábrus József javára Száva Andrásné ellen 557 kor. 11 f. s jár. erejéig 1908. évi március hó 21-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján felül foglalt és 2467 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: butorok, széna stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a mocsai kir. bíróság 1908-ik évi 180/2. számú végzése folytán 557 kor. 11 fill. tökekövetelés, ennek 1907. évi szeptember hó 15 napjától járó 5 százalékos kamatai és eddig összesen 96 kor. 11 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Botházán végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközzésére 1908. évi május hó 16-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is, elfognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Mocs, 1908. évi április hó 26-ik napján.

Ferenczy István,
kir. bir. végrehajtó.

Sz.: 2194—908 tkkvi.

Hirdetmény.

Uzdiszentpéter községre nézve az 1892. XXIX. t.-c. értelmében a tényleges birtokosok tulajdonjogának a telekjegyzőkönyvekbe való bejegyzése és a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbitése iránti eljárás befejeztetvén, ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1., hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. 15 és 17. §§-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXIII. t.-c. 5 és 6. §-aiban és az 1891: XVI. t.-c. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXIII. t.-c. 7. §-a és az 1891: XVI. t.-c. 15. § b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886: XXIX. t.-c. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutatják, e végből törlési keresetüket 6 hónap alatt, vagyis az 1908. évi november hó 30. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatóságához nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros

határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2., hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. t.-c. 16 és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-c. 5 és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1908. évi november hó 30. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatóságához nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3., hogy mindazok, akik az 1. 2. pontban körülírt eseteken kívül az eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait csak bármily irányban sértve vélik, ideértve azokat is, kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXVIII. t.-c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatóságához hat hónap alatt vagyis 1908. évi november hó 30. napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az említett bejegyzéseket csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a kiküldöttnek eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz segyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket potlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvethetik.

A kir. bíróság, mint tkvi hatóság.
Mocs, 1908. május hó 4-én.

Torday Sándor,
kir. bíróság.

67—1908 vhtó. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a pozsonyi kir. törvényszék 1907. évi 13897. számú végzése következtében dr. Hajdu Dezső ügyvéd által képviselt Kohn testvérek cég javára Mendel Izrael és neje ellen 216 kor. 23 fillér s jár. erejéig 1908. évi január hó 9-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 712 kor. 40 fillérre becsült következő ingóságok, u. m.: 1 ló, széna, tűzifa, marhaszekér és butorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a mocsai kir. bíróság 1908-ik évi V. 2/2 számú végzése folytán 216 kor. 23 fillér tökekövetelés, ennek 1907. évi november hó 15 napjától járó 6% kamatai, 1/80% váltódíj és eddig összesen 74 kor. 26 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Magyarországon végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközzésére 1908. évi május hó 18-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Mocs 1908. évi április hó 21 napján.

Ferenczy István,
kir. bir. végrehajtó

Nyomatott Adi Árpádkönyvnyomdájában Marosvásárhely

175/1908. vhtó. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. törvényeikk 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a Kolozsvár városi kir. járásbíróságnak 1907. évi Sp. I. 1884/3. számú végzése következtében dr. Ferencz József ügyvéd által képviselt Mocsvidéki tak. pénztár r. t. javára Basa Vaszilie s társai ellen 215 kor. s járulékaik erejéig 1908. évi március hó 5-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1220 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: I, Krisztea Józsefnél: juhok, kukorica, II. Basa Vasziliánál juhok, kukorica, széna és 1 malac, III. Gidáli Salamonnál 2 ökör nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a mocsai kir. bíróság 1908. évi V. III/2 számú végzése folytán 215 kor. tökeköv., ennek 1907. évi november hó 5 napjától járó 8% kamatai, 1/80% váltódíj és eddig összesen 85 korona 6 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Mezőszoporban végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközzésére 1908. évi május hó 12-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Mocs, 1908. április hó 26. napján.

Ferenczy István,
kir. bir. végrehajtó.

Sz.: 304—1908. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a mocsai kir. bíróság 1908. évi V. 20/6. számú végzése következtében Dr. Németh Gyula ügyvéd által képviselt Pohl E. fia cég javára Cseke Lajos ellen 53 K. 28 f. s jár. erejéig 1908. évi április hó 3-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 600 K. becsült következő ingóságok, u. m. 2 drb. kanca ló nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a mocsai kir. bíróság 1908. évi V. 20/7 számú végzése folytán 53 kor. 28 fill. tökekövetelés és eddig összesen 33 kor. 49 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig is Nagysármáson végrehajtást szenvedett lakásán leendő megtartására 1908. évi május hó 19-ik napjának délután 2 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Mocs, 1908. évi április hó 26-án.

Ferency István,
kir. bir. végrehajtó.